

Cridem a participar i a donar suport a les mobilitzacions de la classe treballadora

Moviment de Defensa de la Terra

www.mdt.cat

info@defensadelaterra.org

La classe treballadora i el conjunt del poble català estem assistint atònits a la més gran ofensiva contra els nostres interessos des de feia dècades. Una ofensiva contra la classe treballadora mundial, dirigida per la dreta i les agències internacionals del capitalisme, FMI, Banc Mundial, Banc Central europeu i espanyol, i per tota la plèiade d'associacions empresarials, i implementada a casa nostra pel govern espanyol, els governs autonòmics i la resta d'institucions borbòniques, la qual cosa palesa que quan es tracta d'interessos econòmics importants l'Estat i totes les seves estructures, resten al servei dels interessos del gran capital. Ja ho deia Marx i ho corrobora la història: els aparells de l'Estat són aparells de la classe dominant.

Des d'aquestes estructures del capital i comptant amb la imprescindible cobertura dels mitjans de manipulació i desinformació, s'ha generat la falsa visió que la crisi del sistema generada pel seu propi afany i lògica capitalista d'acumular riquesa és responsabilitat de tota la societat i que, per tant, cal tots i totes hi fem front. Aquestes falsedats cauen en un terreny adobat per anys de derrota ideològica i de potenciació de l'analfabetisme polític i econòmic de la majoria la població i està promogut per les organitzacions, partits i sindicats que provenen de l'esquerra o la socialdemocràcia i han buscat la seva integració en el sistema. També compta molt la repressió, directa unes vegades o subtil en d'altres, contra els i les qui no renunciem a canviar el sistema.

Els plans contra la classe treballadora vénen de lluny. La retallada dels drets socials, la privatització de tot allò que havíem aconseguit que fos públic, la proposta de pujar l'edat de jubilació fins als 67 anys o d'augment de la jornada laboral a 65 hores setmanals, l'acomiadament lliure i gratuït, l'eliminació de la negociació col·lectiva, la multiplicació dels contractes temporals, parcials, ... són propostes que ja es van plantejar quan no hi havia crisi. De fet, en els darrers anys la mateixa Unió Europea, que ha estat sempre un projecte del capital –i no pas dels pobles– havia incrementat les mesures legislatives contra la classe treballadora amb els tractats de Maastricht, Lisboa, Schengen i el projecte de Constitució europea. La crisi els ha donat l'oportunitat d'aplicar-les amb urgència i amb el menor cost possible.

Un atac de d'aquest nivell requereix d'una resposta d'alçada de totes les persones que en som víctimes, el poble treballador. Aquesta resposta no hauria limitar-se a rebutjar les imposicions del capitalisme, sinó que, a més, hauria de canalitzar les seves forces, per enderrocar un sistema que fins i tot en el seus moments "bons" condemna una part de la humanitat a la fam i la mort i la majoria del planeta, a l'esclavatge salarial i/o la misèria social. Si els béns i la riquesa són produïts per la majoria treballadora, el seu repartiment també hauria de donar resposta a les necessitats de la majoria. Per tant, el socialisme és l'alternativa dels pobles.

El sindicalisme, eina creada per la classe obrera per a la defensa econòmica i social dels nostres interessos, es troba als Països Catalans i a hores d'ara

incapacitat per a dirigir aquesta tan necessària resposta. Els motius són diversos i interrelacionats: una molt baixa afiliació i participació sindical; un sindicalisme majoritari instal·lat en el col·laboracionisme, presoner d'una lògica d'acceptació del sistema, que l'ha portat a una dependència absoluta dels ingressos estatals i autonòmics i que el portarà a la seva pròpia tomba, ja que al capital ara el molesta fins i tot el sindicalisme groc; i un sindicalisme minoritari, atomitzat i amb un ventall ideològic que va des del corporativisme empresarial o sectorial fins al sindicalisme independentista, passant per diversos graus d'anarcosindicalisme. Malgrat tot, no hem d'oblidar que és amb aquestes eines que hem de bastir entre tots plegats l'eina sindical unitària, majoritària, combativa i d'abast nacional català que necessitem.

De la mateixa manera que el capitalisme internacional ha triat com a laboratori de proves el poble grec, el capitalisme espanyol, amb complicitats catalanesques, ha escollit el funcionariat com a banc de proves per aplicar unes mesures que tenen decidit aplicar a tota la resta de la classe treballadora. Prèviament, han fet servir la vella dita de divideix i guanyaràs, generant una campanya de desprestigi dels i les funcionàries, convertint l'anècdota en categoria i fent-nos oblidar a la resta que la funció pública repercuteix directament en la qualitat de vida de tots i totes.

És en funció d'aquest paràmetres que l'MDT comparteix i dóna suport amb tota fermesa a la convocatòria de vaga general del sector públic i també a la jornada de lluita que convoquen altres organitzacions com la COS, la CGT del Principat i altres col·lectius. Sabem, però, que la distància que hi ha entre les necessitats de mobilització i la realitat organitzativa és tan gran que no n'hi ha prou d'omplir-la amb crides amb un alt grau de voluntarisme. Tanmateix, afirmem que és la pràctica de la mobilització la que pot dur-nos a mitjà termini a un estadi autoorganitzatiu de la classe treballadora dels PPCC, que possibilitarà que siguem actors de la nostra pròpia emancipació social i també nacional, perquè el Fons Monetari Internacional ha demostrat també com són de febles les independències jurídiques que no són també econòmiques.

Els diversos nivells i formes de lluita inclosa la vaga general tantes vegades necessàries no poden ser segrestades i convertides en fetitxes conceptuals: totes són mitjans de lluita al servei de la classe treballadora, de la independència i del socialisme. Qui pensi que la mobilització i lluita eren coses d'altres latituds i/o temps haurà de saber reaccionar i posar-se a l'alçada de les tasques que tenim davant nostre. Per nosaltres i per les generacions que vénen al darrere.

Visca la lluita de la classe treballadora!

Visca els Països Catalans!